

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Jeg bemærker, at til Foretagelsen af denne og de følgende fire Sager paa Dagsordenen udkræves Tingets Samtykke. Jeg vil imidlertid betragte dette Samtykke som givet for dem alle, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er saaledes givet.

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Hele Udvalget er enigt om alle de stillede Ændringsforslag. En anden Sag er det, at et æret Medlem af Udvalget (Breinholt) vil stemme imod hele Loven, men det forandrør jo ikke hans Stilling til Ændringsforslagene. De vigtigste af disse ere foranledigede derved, at det i Udvalget har været under meget alvorlig Overvejelse, om de foreslaaede Normer for Afgiften af Sagerne ved Domstolene vare passende, eller om de ikke i alt Fald paa mange Punkter vare noget for store. Disse Overvejelser have ført til, at man har søgt at finde en Maade, hvorpaa man kunde komme fra dette Spørgsmaal, saaledes at man reducerede en Del af de Afgifter, der vare foreslaaede alt for højt. Det er væsentlig dette, de første 10 Ændringsforslag tage Sigte paa. Det er med Hensyn hertil værd at lægge Mærke til, at ved Underretterne udenfor København ere Retsafgifterne betydeligt lavere end ved Hof- og Stadsretten her. Det kommer jo af, at denne Ret tillige er Appellinstans, og at der i Hovedsagen svares samme Afgift for Appelsager og for Sager i første Instans.

Medens nu Lovforslagets Satser for de smaa Sager ikke give Anledning til nogen Kritik, fordi de ere meget moderate og snarest lavere end de nugældende, hvilket altsaa gælder om Sager lige op til 200 Kr., som allerede nu behandles for et meget moderat Gebyr, ere Sagerne over 200 Kr. satte op i Afgift i en stigende Grad og i ret betydeligt Omfang. Som Eksempler derpaa skal jeg nævne: En Sag om lidt over 300 Kr., — lad mig sige 301 Kr. — for Øjeblikket udenfor København, naar den optages til Doms samme Dag, den bringes for Retten, koster ikke mere end 7 Kr. 80 Ø., medens den i Lovforslaget er sat til en Afgift af 24 Kr., altsaa lidt over det

3-dobbelte. En Sag paa lidt over 600 Kr. koster ligeledes ved Underretterne nu, under samme Forudsætning, 7 Kr. 80 Ø. og er sat til 48 Kr., altsaa mere end det 6-dobbelte. En Sag om 1,510 Kr. f. Eks., som hidtil ikke kostede mere end 7 Kr. 80 Ø. udenfor København, er sat op til 90 Kr. Ærede Medlemmer ville forstaa, at det er meget betydelige Forhøjelser, der er Tale om, og at der vel kan være Anledning til at overveje, om de ogsaa bør fastholdes. Alle disse Sager om fra 200 — 2,000 Kr., som nu, under den Forudsætning jeg har nævnt, koste 7 Kr. 80 Ø. udenfor København, ville her i København koste 22 Kr. 55 Ø., altsaa adskilligt mere, hvad der, som jeg har nævnt, har sin særlige Begrundelse.

Naar man i Lovforslaget har sat Afgifterne op, er Grunden den, at man vilde have en bestemt Afgift for alle Retssager indtil en vis Størrelse, saaledes at man ikke skulde betale for hvert enkelt Skridt, der gøres, hver Anstand, det vil sige Udsettelse, der tages, hvert Vidne, der føres, hvert yderligere Retsskridt, der foretages, ved Udmeldelse af Skøns mænd o. s. v. Det skulde altsammen betales paa en Gang og betales ved Inkaminationen, ved Sagens Indbringelse for Retten. Naar man bruger den Fremgangsmaade, er den klare Konsekvens deraf den, at de, der søge Domstolens Hjælp for klare Sager, i Sager, hvor der ikke behøves Vidneførsel eller særlige Omstændigheder, men som kunne optages til Doms samme Dag, de bringes for Retten, i Virkeligheden komme til at betale for dem, der bruge Retten i stort Omfang, maaske kræve mange Vidner, tage mange Anstande og paa mange Maader skulde betale Afgifter. Dette er ikke naturligt. De større Retsskridt, som i sig selv kræve betydelig Ulejlighed af Retten, navnlig Vidneførsel, bør ogsaa betales, og den, der har Brug for Statsmagtens Hjælp ved Domstolene i saadanne Anliggender, bør ogsaa særlig betale derfor.

Naar man nu i Ændringsforslag Nr. 1 har foreslaaet en Nedsættelse af Tariffen, er det under Hensyn til, at man tillige har ment at burde foreslaa, at der i alt Fald skal betales særlig Afgift for Optagelse af Tingsvidner. Det er Ændringsforslagene Nr. 1—10, der angaa de foreslaaede Nedsættelser. Jeg tør langt fra paastaa, at vi her have fundet det rette. Det er et meget vanskeligt Spørgsmaal at afveje de forskellige Gebyrer mod hinanden, og det er meget muligt, at andre Satser kunde være mere hensigtsmæssige, eller at der i alt Fald kunde ske nogle